

ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΕΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ 2024
ΛΑΤΙΝΙΚΑ ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟΥ
ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

ΘΕΜΑ Α

A1. Όταν ο Μάρκος Τύλλιος Κικέρωνας και ο Γάιος Αντώνιος ήταν ύπατοι ο Λεύκιος Σέργιος Κατιλίνας, (έναν) άνδρας πάρα πολύ αριστοκρατικής καταγωγής, αλλά πάρα πολύ διεφθαρμένου χαρακτήρα συνωμότησε ενάντια στην πολιτεία. Τον είχαν ακολουθήσει μερικοί ένδοξοι, αλλά φαύλοι άνδρες. Ο Κατιλίνας εκδιώχτηκε από την πόλη από τον Κικέρωνα. Οι σύντροφοί του συνελήφθησαν και στραγγαλίστηκαν στη φυλακή.

Υπό την επιρροή αυτών ενεργώντας πολλοί, όχι μόνο φαύλοι αλλά και άπειροι, αν τον είχα τιμωρήσει, θα έλεγαν ότι αυτό έγινε σκληρά και τυραννικά. Τώρα καταλαβαίνω ότι αν αυτός φθάσει στο στρατόπεδο του Μανλίου, όπου κατευθύνεται, κανείς δεν θα είναι τόσο ανόητος, που (ώστε) να μην βλέπει ότι έγινε η συνωμοσία,

κανείς (δεν θα είναι) τόσο αχρείος, που (ώστε) να μην το ομολογήσει.

ΘΕΜΑ Β

- B1.** 1-β
2-α
3-β
4-γ
5-γ

- B2.** Ρεαλιστής-**rem**
Σοσιαλιστής-**socii**
Στραγγαλίζω-**strangulati sunt**
Φίρμα-**confirmaverunt**
Ρήγας-**regie**

ΘΕΜΑ Γ

- Γ1.** Nobilissima genera
Clariores clarissimi
cuius
Viros
Urbium
Carcer
Spe
Sententiam
Multum/plus/plurimum
Earum

Coniuratio

Γ2 α. pervenerit, videat, fateatur

Pervenire, videre, fateri

β. coniurem

Consequuntur

Expellebas

Deprehendendi

Aluissemus

Nascituram

Dic

Intellectu

Esse

ΘΕΜΑ Δ

Δ1 α. ingenii: γενική της ιδιότητας στο vir

Ex urbe: εμπρόθετος προσδιορισμός της απομάκρυνσης από τόπο στο expulsus est

Eius: γενική κτητική στο socii

Non credendo: αφαιρετική γερουνδίου ως αφαιρετική του τρόπου στο nasci

Factum esse: αντικείμενο/ειδικό απαρέμφατο στο dicerent

β. Δευτερεύουσα αναφορική συμπερασματική πρόταση ως επιρρηματικός προσδιορισμός του συμπεράσματος στο περιεχόμενο της κύριας. Εισάγεται με την αναφορική αντωνυμία qui, εκφέρεται με υποτακτική γιατί στη λατινική το συμπέρασμα είναι μια υποκειμενική πράξη ή

κατάσταση, χρόνου ενεστώτα, γιατί εξαρτάται από αρκτικό χρόνο και δηλώνει το σύγχρονο στο παρόν-μέλλον.

Παρουσιάζεται ιδιομορφία στην ακολουθία των χρόνων καθώς το συμπέρασμα είναι ιδωμένο τη στιγμή που εμφανίζεται στο μυαλό του ομιλητή (σύγχρονο) και όχι τη στιγμή της πραγματοποίησής του(υστερόχρονο), συγχρονισμός κύριας και δευτερεύουσας πρότασης. Δηλώνει το σύγχρονο στη σκέψη, το υστερόχρονο στην πραγματοποίηση.

- Δ2** α. Antonius, alter consul, Catilinam ipsum proelio victum, interfecit.
- β. Ιδιόμορφη αφαιρετική απόλυτη χρονική μετοχή.
Ανάλυση: cum Marcus Tullius Cicero et Gaius Antonius consules essent/erant.